

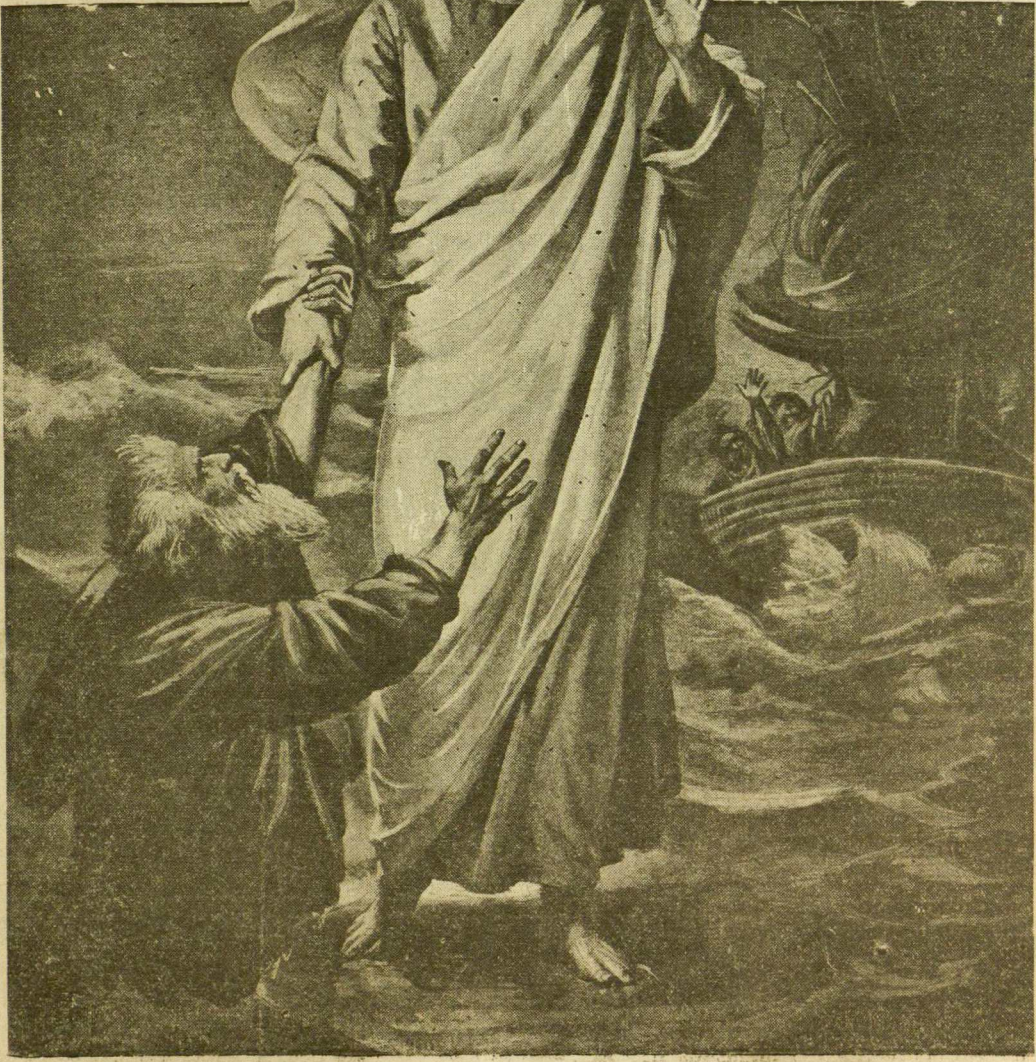
9356-23699

1

LAIVAS

No. 52. Metai VI

Gruod. (Dec.) 25, '26

LIBRARY OF THE
LITHUANIAN
REPUBLIC

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

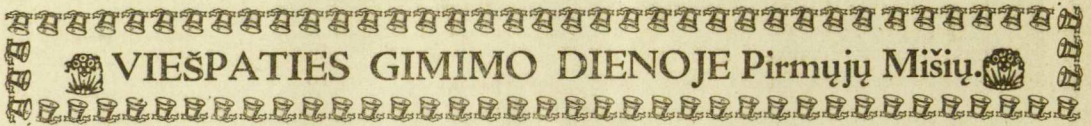
Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

Evangelija.

LUK. 2, 1-14.

NUO metu išėjo ciesoriaus Augusto paliepinas surašyti visą pasaulį. Tas pirmas surašymas buvo padarytas Syrijos valdovo Kirino. Ir visi ėjo įsirašydintų, kiekvienas į savo miestą. Ėjo taipgi ir Juczapas iš Galilėjos iš Nazareto miesto į Judėją į Dovydo miestą, kurs vadinasi Betliejus, nes jis buvo iš Dovydo namų ir giminės, kad įsirašydintų draug su pažadėta sau moterimi Marija, kuri buvo neščia. Atsitiko gi, kad, jiedviem tenai esant, atėjo jai laikas gimdyti; ir ji pagimdė savo pirmgimį sunų, suvystė jį vystyklais ir paguldė prakartėje, nes jiems nebuvo vietos užėjoje. Toje pačioje šalyje buvo piemenų, kurie budėjo ir sergėjo per naktį savo bandą. Štai, Viešpaties Angelas atsistojo prie jų, ir Dievo skaistumas apšvietė juos. Jie labai nusigando; bet Angelas jiems tarė: Nebijokite! nes štai aš skelbiu jums didį džiaugsmą, kurs bus visai tautai, kad šiandien jums gimė Dovydo mieste

Lekcija.

TIT. 2, 11-15.

RANGIAUSIS: mūsų Išganytojo Dievo malonė pasirodė visiems žmonėms ir mokina mus, kad, išsižadėję bedievytės ir pasaulinių gėdulių, gyvenantumėm šiam pasaulyje blaiviai, teisingai ir maldingai, laukdami palaimintosios vilties ir ateinant garbės didžiojo Dievo ir mūsų Išganytojo Jėzaus Kristaus, kurs pats save davė už mus, kad mus išpirktų iš visokios neteisybės ir apvalytų pats sau priimtina tautą, stropią gėriems darbams. Taip kalbėk, ragink ir bark visu rimtumu.

Išganytojas; jis yra Kristus Viešpats. Ir tas bus jums ženklas: rasite kudikį, suvystytą vystyklais ir paguldytą prakartėje. Ir umai atsirado prie Angelo daugybė dangiškosios kariuomenės, kurie šlovino Dievą ir sakė: Garbė Dievui aukštybėse ir ramybė žemėje geros valios žmonėms!

Linksmą giesmę mes užtrauksim,
 Į padanges balsiai šauksim.
 Muškim bugnais, trimituokim,
 Jėzui garbę atiduokim,
 Šiandie mums užgimusiam.

Tyliąją naktį balsas sugandė,
 Piemenys, kelkit — Dievas užgimė!
 Greitai rengkitės ir bėkit,
 Į Betliejų paskubėkit
 Sveikint Viešpaties.

VIEŠPATIES GIMIMO DIENOJE Antrųjų Mišiu.

E v a n g e l i j a

L e k c i j a .

LUK. 2, 15-20.

TIT. 3, 4-7.

A NUO metu: Angelams pasišalinus nuo pie-
menų į dangų, atsitiko, kad jie sakė vie-
nas kitam: Nueikime lig Betliejui ir pa-
matykime tai, kas įvyko, ką Viešpats yra
mums apskelbęs. Jie atėjo skubindamies ir rado
Mariją, Juozapą ir kūdikį paguldytą prakartėje.
Pamatę gi, jie skelbė tai, kas jiems buvo pasaky-
ta apie kūdikį. Visi, kurie tai girdėjo, stebėjosi,
taip pat tais dalykais, kurie buvo jiems piemenų
papasakoti. Marija gi tėjimo sau visus šituos da-
lykus ir svarstė juos savo širdyje. Piemenys su-
grįžo atgal, garbindami ir šlovindami Dievą dėliai

B RANGUSIS: Kuomet gi pasirodė musų
Išganytojo Dievo maloningumas ir geru-
mas žmonėms, jis mus išgelbėjo ne del
teisybės darbų, kuriuos mes butumėm bu-
vę padarę, bet sulig savo gailėstingumu šventosios
Dvasios atgimdymo ir atnaujinimo apilovimu; jos
jis išliejo į mus apščiau per musų Išganytoją Jėzų
Kristų, kad mes nuteisinti jo malone butumėm
sulig viltimi amžinojo gyvenimo tėvainiai.

viso, ką buvo girdėję ir matę, taip kaip jiems
buvo pasakyta.

VIEŠPATIES GIMIMO DIENOJE Trečiųjų Mišiu.

E v a n g e l i j a .

L e k c i j a .

JON. 1, 1-14.

ŽYD. 1, 1-12.

P RADŽIOJE buvo žodis. Tas žodis buvo
pas Dievą, ir žodis buvo Dievas. Jis pra-
džioje buvo pas Dievą. Visa per jį pa-
daryta, ir be jo nepadaryta nieko iš to,
kas padaryta. Jame buvo gyvybė, ir ta
gyvybė buvo žmonių šviesa. Šviesa švie-
čia tamsybėje, bet tamsybė jos neapė-
mė.

Buvo Dievo siūstas žmogus, vardu Jonas. Jis
atėjo liudijimui apie tą šviesą liudyti, kad visi
per jį tikėtų. Jis nebuvo šviesa, bet turėjo liudyti
apie šviesą. Buvo tikroji šviesa, kuri apšviečia
kiekvieną žmogų, ateinantį į šį pasaulį. Jis buvo
pasaulyje; pasaulis per jį padarytas, bet pasaulis
jo nepažino. Jis atėjo pas save, bet savieji jo
nepriėmė. Kas gi jį priėmė, tiems jis davė galios
buti Dievo vaikais, butent tiems, kurie tiki į jo
vardą, kurie yra gimę ne iš kraują, nei iš kuno
valios, nei iš vyro valios, bet iš Dievo. Tas žodis
išikunijo ir gyveno tarp musų. Mes matėme jo
garbę, garbę kaip vienatinio iš Tėvo gimusio Su-
naus, pilno malonės ir tiesos.

D IEVAS, daug sykių ir toleriopu budu
kalbėjęs kitados tėvams per pranašus,
paskiausiai, šiomis dienomis kalbėjo
mums per Sunų, kurį įstatė visų daly-
kų tėvainiu, per kurį padarė ir pasau-
lį; kurs budamas jo garbės atšvaita ir
jo esmės paveikslas ir nešdamas visa
savo jėgos žodžiu, apvalęs mus nuo nuodėmių, sė-
dosi didenybės dešinėje aukštybėse, pasidaręs tiek
kilnesnis už angelus, kiek žymesnį kaip jų jis pa-
veldėjo vardą. Nes kuriam kuomet nors angelui
yra Dievas pasakes: Tu mano Sunus, aš šiandien
pagimdžiau tave? Ir vėl: Aš busiu jam Tėvas, o
jis bus man Sunus? Ir įvesdamas antrą kartą Pirm-
gimį į pasaulį, sako: Jį turės pagarbinti visi Die-
vo angelai! Apie angelus jis juk sako: Vėjus jis
daro sau pasiuntinius ir ugnies liepsną sau tarnus;
Sunui gi: Tavo, o Dieve, sostas per amžių amžius;
tavo karaliavimo lazda teisybės lazda. Tu mylėjai
teisybę ir nekentei neteisybės; todėl tavo Dievas
patepė tave, o Dieve, džiaugsmo aliejumi, labiau
kaip tavo draugininkus. Ir: Tu, Viešpatie, pradžio-
je įkurei žeme, ir dangus yra tavo rankų darbas.
Jie pražus, tu gi pasiliksi; jie visi pasens, kaip
apdaras, ir tu pakeisi juos, kaip apsiaustą, ir bus
pakeisti. Bet tu esi tas pats, ir tavo metams nebus
galo.

Gimė jau Kūdikis žemę sutvėręs,
Visą pasaulį gerybių pribėręs.
Musų kaltybės, patsai prisiėmęs,
Dangų atvėrė mums, velnią ištrėmęs.

Išganytojo Užgimimas.

Mūsų pirmieji tėvai laimingai gyveno rojuje. Jie kalbėjo su Viešpačiu Dievu; nuodėmės ir blogo nepažinojo; joki vargai, nė rūpesčiai juodviejų nevargino. Visa gamta savo grožiu ir malonumu juodu džiugino ir linksmino. Tai buvo jų gyvenimo pavasaris. Deja, visa išnyko tartum malonus sapnas. Nuodėmė pražudė laimę ir gyvybę. Bet Viešpats Dievas savo begaliniam gailingumui prižadėjo atsiųsti jiems ir jų ainiam Išganytoją, Kuris sugražintų žmonijai prarastą gyvenimą.

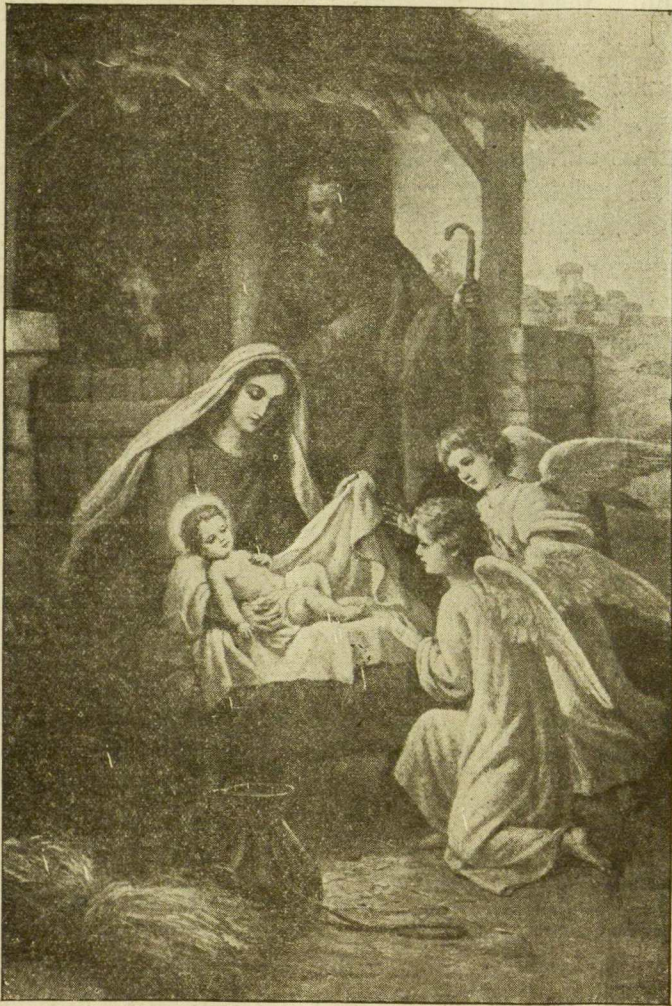
Toji amžiasis laukiamoji valanda atėjo — gimė pasauliui Išganytojas. Nuo pasaulio įkurimo 5199 metuose, nuo tvano pabaigos 2957 metuose, nuo Mozės ir žydų išvedimo iš Aigipto 1510 metuose, sulig Danieliaus pranašyste 75 savaitėje, 194 Olimpiadoje, Romos imperatoriui Oktavijui Augustui viešpataujant 42 metuose Amžinasis Dievas ir Amžinojo Tėvo Sunus iš Šventosios Dvasios pradėtas gimsta iš Panelės Marijos Judos Betliejuje, stodamas Žmogumi. Išmušė išganyto valanda — Jėzus Kristus atėjo išganytų žmonijos.

Nepaprasta naktis. Mėnuo spindi savo sidabrine šviesa, žvaigždės mirga. Staiga pasirodo didžiulė žvaigždė, kuri nušviečia visą Betliejaus apilinkę. Atsiveria dangus ir angelų buriai pragysta linksmą "Garbė Dievui aukštybėse ir ramybė ant žemės geros valios žmonėms!" (Luk. 2, 14). Piemenėliai, gaunę savo kaiminės ties Betliejumi, išvydę nuostabų reginį, nusigando. Bet an-

gelas juos sūramino, sakydama: "Nebijokite, nes štai aš skelbiu jums didį džiaugsmą, koks bus visai tautai, kad šie jums gimė Dovydo mieste Išganytojas; jis yra Kristus, Viešpats. Ir tas bus jums ženklas: rasite kūdikį suvystytą vystikluose ir paguldytą prakartėje!" (Luk. 2, 10-12).

Nuraminti ir padrąsinti piemenėliai skuba į Betliejų pagarbintų naujai gimusio Išganytojo. Dieviškasis Kūdikėlis, Kuris yra viso dangaus šviesybė, guli prakartėje. Jisai, Kuriam pasaulis ir visa kas jame yra priklauso, pasitenkina šiaudų sauja. Ne valstybių valdovų ir ne didžiunų rumuose Jisai gimsta, bet vargingoje sulužusioje kutelėje. Kaip čia visa skurdu — tamsu, šalta ir kieta. Prie prakartės klupoja Jo Motina švenč. Panelė Marija ir jos globėjas šv. Juozapas. Kutelės kampe ilsisi gyvuliai — jautis ir asilas. Visur matosi neturtas ir vargas, bet visų vargingiausias yra patsai Kūdikėlis — pasaulio Kurėjo Sunus Jėzus Kristus.

Piemenėliai, atėję Išganytojo pagarbintų, stebisi Jojo neturtu. Dangaus angelai negali suprasti Jo nusizeminimo. Žmogaus širdis nesugeba suimti Jojo gailingumo ir meilės. Nenuostabu, kad angelų ir žmonių protas nyksta, prisiminus paslapties gelmes. Praamžis — mažutis nuo šalčio drebas Kūdikėlis; tylus, ramus, bejėgis. Taip, bet Jisai savo šitame visame išnaikinime atiduoda garbę dangiškajam Tėvui; Jisai atlygina Jam už visas žmonijos nuodė-

*Brangią dieną švęsdami
Užgimimo Viešpaties,
Linksminkimės ir džiaugkimės,
Dievui garbę duodami giedokime!*

“LAIVO” Redakcija ir Administracija sveikina visus gerb. “LAIVO” Skaitytojus, Platintojus, Remėjus bei Prietelius su Kalėdų šventėmis.
Linksmų, laimingų švenčių!

“LAIVO” REDAKCIJA ir ADMINISTRACIJA.

mes ir prasikaltimus; Jisai pradeda žmonių išganymo darbą.

Betliejaus kutelėje Išganytojas skelbia savo išmintį. Jisai nurodė žvaigždėms kelius, kurios skrieja vienos kitų neliesdamos. Jisai pripildė jures įvairiausiomis gyvybėmis. Jo sukurtoje gamtoje esama didžiausio grožio ir įvairumo: paukštis nuo paukščio atskiriamas plunksnos spalva, savo malonių čiulbėjimu; žvėris skiriasi nuo žvėries savo plauku ir išvaizda; vienas žiedas nepanašus kitam, kurio lapų spalvų suderinimas ir maloni kvapsnis žavi žmogaus jausmus. Vienu žodžiu, kaip kiekviename žolelės lapelyje, kiekvienoje plunksnelėje, taip dangaus žvaigždžių didume ir riedime matoma Visagalio išmintis. Bet Dievo-Žmogaus atėjimas į šį pasaulį pareiškia Visagalio išminties viršunę.

Betliejaus kutelėje Išganytojas skelbia savo galybę. Jisai sukūrė šitą žemę, mėnesį, žvaigždes ir saulę. Erdvėje tokių žvaigždžių ir saulių esama nesuskaitomos daugybės; viena už kitą didesnė, viena už kitą skaistesnė. Jisai atskyrė medegą nuo proto; Jojo angelai neturi kuno, tiktai protą ir valią; žmogus vėl turi ne tiktai dvasią, bet ir kuną. Tie dvasiniai kuriniai yra Jojo dievybės atspindžiai, nes turi savyje dieviškojo proto, valios ir nemarumo. Bet savo įsikunyme Išganytojas sujungė pačią dievystę su žmogaus prigimtimi. Tasai mažutėlis, Betliejuje gimęs Kudikėlis, yra Dievas-Žmogus, viršiausias Dievo galybės reiškiny.

Betliejaus kutelėje Išganytojas skelbia savo gailestingumą ir meilę. Viešpats Dievas savyje yra pilnai garbingas ir Jo garbei tasai pasaulio esimas yra visiškai nereikalingas. Bet Jisai iš meilės sukūrė pasaulį ir pavedė jį žmogui valdyti. Žmogus pasirodė nevertas tų Dievo malonių, nes nesilaikė Jo duotų įsakymų; juos sulaužė. Dievas savo meilėje jo pasigailėjo. Bet kokių būdu? Ar nebutų užtekę vieno žodžio, vieno kraujo lašo šimtus tokių pasaulių atpirkti? Taip, pilnai būtų užtekę vieno Viešpaties žodžio. Visgi Jo meilė buvo tokia plati, kad Jisai save visą pavedė žmonijos išganymui. Todel Betliejaus kutelėje tame neturte ir varge Jisai pareiškė aukščiausią meilės laipsnį.

Išganytojas, tokiu būdu, Betliejaus kutelėje atidavė žmogui visa, ką turėjo ir ką tiktai galėjo jam duoti. Ir ką tasai žmogus už visa gali tam savo Išganytojui gražinti? Trys yra krikščioniškosios dorybės: tikėjimas, viltis ir meilė, kuri yra visų dorybių didžiausia ir prakilniausia. Už meilę reikia visuomet meile mokėti. Kaip reikia teisingai suprasti tą meilę, kuria mums tenka Dievą mylėti? "Kas turi mano įsakymų ir juos laiko, tas mane myli", (Jon. 14, 21), sako Išganytojas. Reiškia, jeigu mes norime pareikšti savo karštą meilę naujai užgimusiam Kudikėliui — mūsų Išganytojui, mes turime rupintis laikyti Jo įsakymus, nes anot šv. Pauliaus Apaštalo žodžių "meilė yra įstatymo įvykinimas". (Rom. 13, 10). J. N.

Tretininkų Žinios.

Kudikėlis Jėzus prakartėje.

Išganytojas, ateidamas į šį pasaulį, paskelbė naują mokslą. Jisai ne tiktai žodžiu, bet ir savo pavyzdžiu — nuosavu gyvenimu nurodė kaip reikia žmogui gyventi, kad jisai galėtų išganyti savo nemirtingą sielą. Skaitome šv. Evangelijoje, kad vienas jaunikaitis ieškojo priemonių savo sielos išganymui. Išganytojas jam liepė užlaikyti įsakymus. Bet kadangi jisai tuos įsakymus stropiai užlaikė, tai Išganytojas jam patarė parduoti savo turtus, išdalyti visa pavargėliams ir paskui Jį sekti. Tai buvo krikščioniškojo tobulumo siekimas. Tretininkai savo gyvenime ne tiktai turi pildyti Dievo įsakymus, kaip kad elgiasi visi krikščionys, bet jie dar rupinasi siekti krikščioniškosios tobulybės. Reiškia, jie turi sekti Išganytojo anam jaunikaičiui duotą patarimą.

Kokiu būdu tai galima padaryti? Argi tretininkai turi dabar parduoti savo visus turtus ir visa išdalinti pavargėliams? Ne, to nereikia. Gana, kad žmogus nepririša savo širdies prie tų turtų. Kaip pavargėlis gali trokšti didelių turtų ir niekuomet nerimti, taip turtuolis gali turėti didelius turtus ir jais visiškai nesinaudoti. Taigi ir Išganytojas sako: „Palaiminti beturčiai dvasioje, nes jų yra dangaus karalystė“. (Mat. 5, 3). Žmogus negali tarnauti dviem ponam, sulig Išganytojo mokslu, nes jis vieno nekęs ir mylės kitą, arba vieno laikysis ir niekins kitą. Negalima kartu tarnauti Dievui ir pinigui arba turtams.

Išganytojo mokslas aiškus: — „Jeigu jus neatsizadate viso, ką turite, negalite būti mano mokiniais“. Tiktai tuos Išganytojas pripažįsta savo mokiniais, kurie atsižada pasaulio gėrybių. Reiškia, kurie laiko savo širdis atstu nuo pasaulio turtų; kurie žiuri į savo Išganytoją kaip į savo vienintelį turtą ir vertina pasaulio gėrybes tiktai tiek, kiek jos yra reikalingos atsiekti savo galutiniam tikslui — nemirtingos sielos išganymui. Štai kodėl šv. Paulius Apaš-

talas ragina krikščionis taip naudotis pasauliu tartum juo nesinaudotų ir taip vartoti turtus tartum jų neturėtų.

Tą neturto dorybę, kurią Išganytojas parodė savo visame grožyje Betliejaus kutelėje, pilnai pasisavino Jo mokiniai — Apaštalai, kurie paliko visus savo turtus ir sekė paskui Mokytoją. Panašiai elgėsi ir pirmieji krikščionys. Jų visas turtas buvo bendras. Šv. Lukas rašo: „Jų tarpe nebuvo nė vieno stokuojančio; kas tik turėjo dirvų, ar namų, tie parduodavo, pinigus už parduotąjį turtą atnešdavo ir dėdavo prie Apaštalų kojų; kiekvienam gi buvo dalijama kiek jam buvo privalu.“ (APD. 4, 34-35). Kaip anais laikais, kuomet krikščionybė buvo dar tiktai pumpuras, taip ir mūsų dienomis mes randame šitų prakilnių pavyzdžių. Užtenka suminėti bent šiuos vardus: Pranciškus Asyžietis, Domininkas, Ignacas Loyola, Pranciškus Ksaveras, Pilypas Neri, Vincentas a Paulo, Alfonsas Ligouri ir didelės minios kitų šventųjų.

Esama daug kliučių, kurios kenkia turtų trokštančiam žmogui išganyti savo nemirtingą sielą, bet sekančios priežastys yra svarbiausios: proto varginimas, pasidalinimas jausmuose ir puikybė. Turtai vargina protą, nes turtuolis nuolatos rupinasi, kad sutais turtais kas nors bloga neatsitiktų. Turtuolis nuolatos nerimauja, kad jo turtai nežūtų; jisai niekuomet nepatenkintas savo turtų didumu ir, jeigu kiek jo nustoja, smarkiai nuliusta, nes tas sunkiai įgytas turtas taip lengvai pranyksta. Turtai žmogaus jausmus traukia į blogą. Jisai nuolatos ieško patogumų, smagumų ir tokiu būdu nukrypsta nuo savo tikslo. Turtuolis paprastai skaito save aukštesniu, geresniu už kitus, nuolatos keliasi į puikybę, kuri yra visų nuodėmių pradžia.

Gera visiems yra žinomas Išganytojo palyginimas turtuoliui kupranugario, kuriam esama lengviau išlysti pro adatos akį, negu tur-

tuoliui jēti ī dangaus karalijā. Taigi, tretinā-kai, kurie nori sāvo gyvenime glaudžiai sektī savo Išganytoją, turi lavinti savo širdyje meilę prie neturto dorybės. Tarnas nėra didesnis už

savo viešpatį. Jeigu dangaus ir žemės Viešpats taip pamylėjo neturtą, tai ir Jo pasekėjai turi tą dorybę savo visa širdimi pamylėti. J. N.

Ž I E D E L I A I

Pasitikėjimas Šv. Marija Neapvilia.

Vienas Škotijos vyskupas pėsčias keliavo per savo vyskupiją. Kuomet atėjo naktis, paklydo viename miške. Ilgai klaidžiodamas, užtiko galop vieną paprastą trobelę, kurioje gyveno neturtinga šeimyna. Dori žmonės priėmė jį, nežinodami, kas per vienas buvo tasai svečias, nes jisai buvo apsisiautęs ilgu švarku. Vyskupas taip pat nežinojo, kas per žmonės čia gyveno: ar katalikai, ar protestantai. Tuo tarpu, po kelių minučių pasikalbėjimo, pradėjo rodytis šeimynos padėtis ir vyskupui pasidarė maloniau. Motina, kuri išrodė esanti našlė, ragino savo vaikus, kad parengtų svečiui geras vaišes. Netrukus stalas tapo apkrautas valgiais ir jie užprašė svetį. Vakarienės laiku pradėjo kalbėti nedrąsiai, kaip susitikę pirmą kartą. Vyskupas kalbėdamas patėmija, kad tie žmonės kuomi tai yra susirupinę ir nuliudimo apimti. Po kokios valandos vyskupas prakalbėjo. —

— Nors visi esate taip geri, vienok matytis, kad esate ko tai nuliudę.

— Nelaimė, atsakė motina, kuri tik ir laukė tokio paklausimo.

— Taip, esame nuliudę. Čia šalip

mus ant paprastos lovos guli mūsų senas, mirštąs tėvas. Ypatingai mus liudina tas, kad nori dar gyventi; dėl to su atkaklumu ginasi prieš mirtį ir apie prisirengimą prie jos nei girdėti nenori.

— Ar galiu jį matyti? tarė sujudintas vyskupas.

Ištikrųjų, senelis, kurį vyskupas atrado šoniniame kambaryje, buvo mirštąs ir išrodė, kad tas gali greitai įvykti, bet ligonis nenorėjo mirti. Ant pirmo perspėjimo vyskupo, jog mirtis artinasi, senelis, surinkęs paskutines jėgas, stipriai atsakė:

— Ne, aš nenumirsiu!

— Bet, mano prieteliau, apsirinki, nes mes visi turime mirti, o tavo liga sunki ir dar tokiam amžiuje.

— Pasakiau, kad nemirsiu, tai dar ir nemirsiu.

— Bet nepasakei man, tęsė toliau vyskupas; priežasties, dėl kurios, turėdamas tik biskį gyventi, manai kad nemirsi.

— Tamsta, ar esi katalikas?

— Taip, esu katalikas, atsakė vyskupas.

— Tai tau pasakysiu, dėl ko dar nemirsiu. — Surinkęs visas jėgas, pasikėlė ir atsisėdęs pradėjo kalbėti silpnu balsu:

— Ir aš esu katalikas; nuo pirmos šv. Komunijos ir iki šioliai kasdieną meldžiau švenč. Marijos tos malonės, kad nenumirčiau be katalikiško kunigo. Ar mana, kad mano Motina manęs neišklauskys? Tai negalima! negalima! Aš dar nemirsiu.

— Mano vaike, sušuko sujudintas iki gilumui vyskupas, esi išklauskytas. Tas, Kursai su tavimi kalba, yra daugiau kaip kunigas — yra tavo vyskupas. Švenčiausioji Motina pati vedė per

tuos miškus, idant prie manęs atiduotumei Jai savo sėją. Čia vyskupas atskleidė savo plosčių, parodė mirštan-

L A I V A S — 6
čiam savo ganytojišką kryžių. Tą regėdamas ligonis, pilnas džiaugsmo, sušuko:

— O Marija, mano Motina! Ačiu Tau! Ačiu! O kreipdamasis prie vyskupo, tarė: "Tėve! išklausk manęs išpažinties; dabar tikiu, kad mirsiu. Kiek palaukus, gavęs nuodėmių atleidimą paskutinį kartą, persikėlė į amžiną gyvenimą.

Kas pasitiki Marija, nebus užvilts!

M. M. T.

Jėzaus Širdies Gailestingumas.

Buvo tai prieš kokius trisdešimt penkis metus. Neturtingame vieno miesto priemiestyje, aplūzusiame name gyveno viena šeimyna, kurios nariais buvo: motina, dvi vyresnės dukrelės ir pusantrų metų vaikas. Tėvas prieš kelerą metų turėjo saldainių krautuvę; neužilga ją pražudė ir dabar tapo darbininku tokioje, pat krautuvėje pas kitą savininką ir kitame mieste.

Vieną vakarą dvi jaunos mergaitės iš Gailestingumo draugijos buvo pakviestos vieno turtingo pirklio, kursai, sužinojęs apie labai vargingą tos šeimos padėtį, prašė jų, kad atrastų budą kaip jai pagelbėti.

— Perspėju jus, tarė pirklys, kad tai ne lengvas dalykas. Išdidi žmona, seniau turtingo saldainių krautuvės sa-

vininko pati, dabar jau atėjusi iki paskutinio vargo, nenori priimti nei jokios pagelbos, neveizint j tai, kad jau bado mirtis grėsia visai šeimynai.

— Pasitikime Dieviška Širdimi, Ji mums pagelbės — atsakė jaunos mergaitės ir pilnos užsidegimo artimo meilės tą patį vakarą nuėjo į tą namą.

Kaip tik įėjo namelin, į jų akis puolė didelis vargas ir trukumas. Apart dviejų geležinių lovų be patalų ir šienikų, siuvimo mašinos ir mažo medinio suolo, daugiau nebuvo nei jokių baldų namuose. Nelaiminga moteriškė stovėjo su kudikiu ant rankų prie krosnio, o mergaitės sėdėjo ant lovos krašto giliame nusiminime.

Prie to reginio sopulingas drebulys perbėgo per širdį jaunoms gailės-

tingoms mergaitēms ir viena drāsesnē priējo arčiau prie moteriškēs ir tarē širdingu minkštu balsu: "Meldžiu Tamstos nepykti, kad iējome čia neprašytos, nes sužinojome apie vargā, kokiamē yra tas namelis ir todel atējome su pagalba.

— Nereikalauju nė jokios pagelbos, atsakē rusčiai ir išdidžiai moteriškē. Neprašiau niekeno pagelbos. Pagaliau, kas jus čia atsiuntē?

— Gailestingojū Jēzaus Širdis, kuri apie visus rupinasi, atsakē mergaitēs. Ant tų žodžių išdidi moteriškē giliai ir širdingai apsiverkē ir ištiesē rankā, padēkodama ir maldaudama tos pagelbos.

Ilgai nelaukdamos, išējo mergaitēs, vesdamos su savimi vyresniąją dukrelę, kad per ją tuojau įdavus reikalingiausių daiktų ir valgių. Kelyje papasakojo vargšē mergaitē, kiek daug bado iškentējo. Tēvas perstojo siuntinēti pinigų, nes kaip silpnas darbininkas mažai tegalējo uždirbti. Prieš dvi dieni suvalgē po kąsnelį duonos ir nuo to laiko yra nieko nevalgę. Už pasilikusius pinigus motina nupirko truputį anglių, kad pakurus krosnį, visus garu numarinti. Kiek kartų, su ašaromis kalbējo toliau mergaitē, eidavau į bažnyčią, kad pasimelsti prie Jēzaus Širdies altoriaus ir paprašyti pagelbos, motina rustinos ir kalbējo, jog veltui vaikščioju ir meldžiuos, nes padētis negerējo, bet vis ējo blogyn. Vienok neperstojau vaikščioti, nes vidujinis balsas man kalbēto kalbējo, kad busiu išklaudyta ir savo laike Dievas pagalbā suteiks.

Ir štai šiandienā, kuomet kuomžiausiai tikējomēs ir nusiminusios laukēmē mirties, Dieviška Širdis jus atsiuntē pas mus, kad išgelbētumēte mus. Ar tai ne tikras įrodymas, kad kas pasitikēs Dieviška Jēzaus Širdimi, tas nepaliks apviltas?

Gailestingos mergaitēs, pripildytos karštu dėkingumu Jēzaus Širdžiai, sugrįžo prie pažįstamo pirklio, o tas tuojau, išklauses jų sujudinančio papasakojimo, apdovanojo vargingā mergaitę įvairiomis gėrybėmis ir prižadējo toliau rupinties taja šeimyna.

Didžiai džiaugēsi visi tos šeimynos nariai, kuomet mergaitē su gausiomis dovanomis sugrįžo namo. Greitai nameliai prisipildē įvairiais reikalingais daiktais ir maisto niekuomet netruko, nes apie tą vargšų šeimynā rupinasi Širdis To, Kursai maitina dangaus paukščius ir aprēdo laukų lelijas gražiau, negu šio pasaulio galiunai rēdosi. **K. M.**

Garbē žmogaus panaši į ilgā medelį, kuris ilgai turi augti, greitai nulužt gali. Tad mokēki ją auginti, nuo pikto daboki; paklydimais nesutepki, jai nulužt neduoki.

Malonus lizdas paukšteliui,
Kurį tėvai jo supynē;
Meili ta grįčia berneliui,
Kur jo tėveliai gimtine.
Svetur nors šildo saulutē,
Nušviečia dangų mėlynā:
Meiliau bet ten, kur matutē
Mus užsupo, užaugino.

Kada mes vienybėj tkroje brolybėj
Gyvensm laimingai, šventai:
Kits kito neskausim, silpnuosius atjausim
— Mylėsimeš, broliai, tvirtai?!

Katalikų Pasaulys

BELGIJA. — Šitoji šalis yra davusi Bažnyčiai daugelį garsių misijonierių, kurių vienas garsiausių yra tėvas Damijonas, raupuotųjų apaštalas. Jisai pašventė savo gyvenimą, apleisdamas savo tėvus, gimines ir tėviškę, ir vykdamas į tolimą Havajų salų kraštą, kad tenai darbuotųsi apleistoje raupuotųjų dirvoje. Šiomis dienomis atrastas jo paskutinis laiškas, rašytas vienai vienuolei į Belgiją, kuriame jisai praneša apie savo nelaimingą raupų ligą. Laiškas rašytas vasario 4 dieną, 1889 metuose. Tasai laiškas turi savo didelės vertės, kadangi Romoje pradėta tyrinėti tėvo Damijono gyvenimas ir galimas daiktas, kad greitai laiku jisai bus išpažintas palaimintas ir vėliau šventasis. Tasai laiškas štai kaip skamba: “Sesuo Ignatija:— Su dėkingumu ir padėkojimu aš užgiriū visa, ką gerasai Brolis Juozas apie tamstą yra pasakęs. Pasirupink tarti gerą žodį mano broliui Pamfilijui ir mano brolaitėms. Jie taip elgiasi su manim tartum sarmatytusi, kad aš užsikrėčiau ta liga. Slaugindamas raupuotus, aš pats likau raupuotas ir aš stengiuosi narsiai nešti šitą baisią sunkenybę, kurią gerasis Dievas malonėjo man uždėti. Pasimelsk už mane ir pasakyk Pamfilijui, kad aš laukiu nuo jo ir jo šeimos greito laiško. — Tamstos dėkingas, J. Damijonas Devcoyster.” Visas pasaulis stebisi gerojo Tėvo Damijono pasišventimu. Kuomet kun. Damijonas nuvyko į raupuotųjų šalį, jisai rado 600 nelaimingųjų baisiausioje padėtyje. Anot vyskupo Maigret žodžių “tų nelaimingųjų padėtis buvo tokia baisi, kad net patys velniai jų pasigailėtų.” Kun. Damijonas jų tarpe darbuosė per 15 metų iki patsai ta bauria liga neužsikrėtė ir krito nelaimingųjų gailestingumo auka. Šito milžino dvasios gyvenimą gražiai aprašė vienas anglas protestantas p. Robertas Stevenson, kuris patsai teviešėjo tenai tikrai dvi savaiti, daugiau negalėdamas tenai būti dėl to baisaus vargo, kurį jisai matė tų nelaimingųjų raupu-

tųjų kentėjimuose. Kun. Damijonas yra tikras jų tėvas, apaštalas ir šventasis.

PRANCUZIJA. — Ne seniai įvyko Alzaso katalikų kongresas. Jame kalbėjo Strasburgo vyskupas. Jisai atkreipė visų dėmesį į dabartinę padėtį Elzaso ir Loreno kraštuose. Pakaro esama laug nesusipratimų tarp vokiečių ir prancuzų. Jisai pažymėjo, kad tikrasis patriotizmas gludi ne kivirčiuose, bet darbuose. Tie laimės, kurie kraštą kels dorovėje ir kulturoje. Dabar yra labai daug Bažnyčios priešų, kurie stengiasi ardyti susiklausimą tarp katalikų. Visiems katalikams reikia padaryti bendras frontas prieš tuos, kurie griauja katalikų vienybę. Reikia neužmiršti, anot vyskupo Ruch žodžių, kad tikrai tie, kurie dirba konstruktyvią darbą laimės šituose kraštuose.

— Karo metu Prancuzijoje krito kovos lauke daugelis kunigų ir seminaristų. Išmirus seniems kunigams ir nėsant naujų, Bažnyčia pasiliko dideliame varge. Tuomet, susirupinę vyskupai, pradėjo laikyti šiuo klausimu įvairiose vietose konferencijas, papuošdami jas krutamais paveikslais. Konferencijas duodavo tam tikslui atatinami parinkti kunigai. Darbas nenuėjo veltui. Šiandie vėl seminarijos pilnos. Pirmutiniai vaisiai pasirodė Versalio vyskupijoje. Vietinis vyskupas Gibier aną savaitę išventė 24 naujus kunigus ir apie 50 gavo žemesnius šventimus. Šitie daviniai lemia Prancuzijos katalikams laimingą ateitį.

— Prieš pora savaičių Maroko valstybės sultonas Mulai Juseff lankėsi Prancuzijoje. Budamas Strasburgo mieste, jisai pareiškė noro aplankyti katalikų katedrą. Jį priėmė katedros klebonas. Sultanas, lankydamas bažnyčią, štai ką pasakė vietiniam klebonui: “Vaikščiodamas šitoje šventykloje aš laikau galvą aukštyr pakėlęs, nes jūsų tikyba kaip ir mano (sultonas yra magometonas) moko gailestingumo ir malonumo”. Atsisveikindamas, jisai įteikė dovaną sumoje penkių šimtų frankų šv. Petro Skatiko naudai.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Kiek teko patirti, kada vyras veda moterį kitos sekto ar moteris teka už kito tikėjimo vyro, tai Katalikų Bažnyčia šliubo neduoda bažnyčioje. Tokias poras kunigas suriša ar tai klebonijoje arba šiaip jau stuboje. Kada gi Belgijos karalaitis katalikas vedė protestantę, tai šliubą gavo net iš vyskupo rankų katedroje. Kaip tai suprasti?

Daytonietis.

ATSAKYMAS. — Katalikų Bažnyčia, norėdama parodyti nepalankumo mįšroms moterystėms, tokių jungtvių nelaimina. Kur toksai be Bažnyčios palaimos šliubas įvyksta ne svarbu. Tik priklauso nuo vietinių papročių. Jisai galima gauti ne tik tai klebonijoje, zakristijoje, bet ir bažnyčioje. Lietuvoje tokius šliubus duoda bažnyčiose, čia gi Amerikoje daugiausia zakristijose arba klebonijose. Jungtvių svarba yra jo Sakramente ir Bažnyčios palaiminime. Ir kaip tik minėtame atsitikime Belgijos karalaitis su Švedijos karalaitė jungtuvės nors įvyko bažnyčioje, kuri yra skaitoma karaliaus šeimos nuosavi bažnyčia, tenai jokių pilna prasme tikybinių apeigų neįvyko. Kadangi nuotaka buvo protestantė, tai jai šliubas nėra Sakramentu ir todėl Bažnyčia tokioms jungtuvėms jokio palaiminimo neteikė. Tiesa, į šliubą suvažiavo visoki didžiūnai, karaliai, kunigaikščiai ir t. t., bet Bažnyčios valdžia tepasitenkino jungtvių žodžių atskaitymu ir tuomi visa baigėsi. Tai truko keleta minučių. Jeigu abudu jaunavedžiu būtų buvę katalikai, tai tokioms iškilimėms nebūtų užtekę ir poros valan-

dų, nes tik tai vienos iškilmingos šv. Mišios būtų tęsėsi apie porą valandų. Ar karalius, ar vargdienis — ne katalikas, tai Bažnyčiai vistiek. Jinai su ne savo vaikais neturi nieko bendra ir savų vaikų, prieš jos norą einančių, jinai nelaimina, nors jie būtų ir karaliaus vainiku apvainikuoti.

KLAUSIMAS. — Ar prieš Visų Šventę buvo pasninko diena, ar ne? Pas mus kun. klebonas pasakė, kad pasninko nėra, nors pirmiau visuomet būdavo.

J. K., Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Pasninkas paprastai prieš Visų Šventę yra, bet šmet jo nebuvo, nes Visų Šventė išpuolė pirmadienyje, iš vakaro gi buvo sekmadienis. Paprastai sekmadienyje nėra jokio pasninko. Seniau būdavo tokiuose atsitikimuose pasninkas keliamas į subatą. Dabar, nauju Bažnyčios parėdymu, pasninkas negali būti perkeliamas į kitą dieną. Todel jeigu pasninkas išpuola sekmadienyje arba kokioje nors didelėje šventėje, tai tą metą to pasninko nebuna. Štai kodėl kuomet išpuola didesnės šventės pėtnyčioje, kaip Kalėdos, Nauji Metai, Nekaltas Prasidėjimas ir t. t., tai tose dienose, nors ir pėtnyčioje, galima valgyti su mėsa.

Gul šiandieną jau ant šieno
Atpirkėjas žmonijos;

Šiam Karaliui Visagaliui
Nėra vietos tinkamos.

Piemenėliai paskubėkit,
Dovanas Jam savo dėkit

Kaip pasaulio Viešpačiui!

MUSŲ DARBAI

Mūsų vėjus.

Amerikos Lietuvių Kolegijos vėjus prasi-dėjo. Tai yra dar naujas dalykas mūsų visuomenėje ir todėl didelių pasekmių norėti negalima. Visgi pirmutiniai vėjus daviniai yra labai džiuginanti. Aukotojų tarpe mes randame visokio luomo ir stovio lietuvių katalikų, kurie savo centais remia šį prakilių darbą — bernaičiams kolegijos pastatymą. Kaip mūsų šviesuomenė, taip ir liaudis bendrai stoja į aukotojų eiles.

Skaitydami aukotojų vardus, mes randame ir keleta šimtinių. Tai garbės rėmėjai. Kai kas atiduoda dar nuo seniai užsilikusius ir pirmiau kokiam geram tikslui neatiduotus bonus. Kiti moka gyvais pinigais. Štai gerb. kunigas N. N. duoda šimtinę ir liepia pavardės neskelbti. Jo nuomone tas nesvarbu. Dievas mato ir kiekvienam sulig jo gerais darbais atlygins. Svarbu paremti geras ir reikalingas darbas, iš kurio bus naudos mūsų visai tautai. Ir tuomi aukotojas tenkinasi, kad galėjo gerai padaryti.

Amžinų narių randasi daugiau. Tai aukotojai po \$50.00. Ne tiktai pavieniai, bet ir draugijos deda dideles aukas, nes bendromis jėgomis lengviau tai padaryti. Negalima nepastebėti vienos draugijos. Tai ne sena draugija, joje nesuspietę Lietuvos patriotai, kuriems kiekvienas tautos darbas yra šventas. Tai ne mūsų garsių organizacijų kuopa. Visiškai ne. Tai jaunutė Amerikos lietuvių jaunimo draugijėlė. Taip jinai ir vadinasi Lietuvių Jaunimo Draugija, Racine, Wisconsin. Kokį jinai duoda puikų pavyzdį mūsų garbingiems vyčiams! Kiek man tenka žinoti, tai rodo tiktai viena Lietuvos Vyčių Worcester, Mass. kuopa yra įnešusi metinės mokesties \$3 į rėmėjų fondą. Lietuvos Vyčiai, pasimokinkime kaip tautos reikalai reikia branginti iš savo brolių, de ja ne vyčių!

Šitoji Jaunimo Draugija davė gražų pavyzdį ne tiktai Lietuvos Vyčiams, kurie yra mūsų rinktinas jaunimas, kuriam visa kas lietuviška ir katalikiška yra brangu ir remtina, bet ir visoms mūsų draugijoms ir organizacijų kuopoms, kurios siekia keliolikos ir kelių dešimčių mūsų parapijose ir šiaip jau kolonijose.

Tosios mūsų įvairios idėjinės ir pašelpinės draugijos niekuomet nesitenkino vien savais reikalais. Kas neatėjo: ar Lietuvos nepriklausomybės klausimas, ar Amerikos Suvienytų Valstybių paskolos reikalas, ar mūsų visos tautos ar jos dalių — organizacijų, įstaigų, su-manymų — reikalai, tosios draugijos visuomet rėmė savo paskutinėmis jėgomis. Todėl galima laukti, kad ir šiuo atvėju, kuomet klausimas plačiau pasieks mūsų visuomenės, tosios mūsų tautos vienatos neatsilikis, bet sulig savo išgalėmis tą kolegijos vėjų parems. Tiesie toji pirmutinė pavasario kregždutė — Racino Lietuvių Jaunimo Draugija — pirmutinių kelių skinėja ir idejos nešėja mūsų kolonijose visoms lietuviškoms katalikiškoms draugijoms ir organizacijų kuopoms!

Smulkesnės aukos eina gana sparčiai. "Die-nos Uždarbis" sumes ne mažas pinigų sumas. Tai bus pamatas, ant kurio bus galima atsistoti, statant naujieji kolegijos rumai. Kurie aukoja, iš širdies aukoja. Ir tiktai gailisi, kad neišgali daugiau paaukoti. Kuomet jaučiasi tiek duosnumo ir nuoširdumo plačioje visuomenėje, tai kiekvieno tikro tėvynainio širdis prisipildo džiaugsmu, nes tuomet žmogus tikrai jauti, kad tie gražūs mūsų visuomenės vadų troškimai ir užmanymai, tasai Tėvų Marijonų pasišventimas neina veltui, bet neša didelę naudą mūsų brangiai tautai ir teikia garbės Katalikų Bažnyčiai.

N.

Amerikos Lietuvių Kolegijos Rėmėjai:

J. Jakstas, S. Chicago, Ill. L. L. Bonas 100.00
Lietuvių Jaunimo Draugija, Racine, Wis. 50.00

Ant. Nausėda, Chicago (dienos uždarbį)	\$10.00	M. Matulevičienė, New Britain, Conn.	3.00
A. Jusčius, Chicago	5.00	M. Kubilienė, Newark, N. J.	10.00
Kun. P. Zabiela, Utica, N. Y.	5.00	B. Vaškevičienė,	10.00
A. Bučnikas, Utica, N. Y.	5.00	P. Strickis, Chicago (dienos uždarbį)	5.00
J. Miglinas, Cementon, N. Y.	5.00	E. Norvaišienė,	5.00
T. Genevičienė, Chicago	5.00	M. Česnavičius,	5.00
A. Pakeltis, Chicago	5.00	L. Kvederienė, Pittsburgh, Pa.	10.00
A. Šlabis, Melrose Park, Ill.	1.00	Z. Tvaronas, Baltimore, Md.	3.00
Iz. Pocius,	1.00	O. Gručkienė,	3.00
Pr. Jerutis,	1.00	L. Serbenta, Calumet City, Ill.	3.00
A. Švilpauskienė, Melrose Park, Ill. (dienos uždarbį) (garb. rem.)	5.00	B. Radišauskienė, Chicago, Ill.	2.00
K. Misevičia,	2.00	M. Gražis,	3.00
V. Kisielaitytė,	3.00	J. Švilpauskas, Melrose Park, Ill. (dienos uždarbį)	5.00
Alf. Kisieličius,	3.00	Z. Grižutienė, Chicago, Ill.	3.00
H. Kilelius,	2.00	S. Blaškevič, Detroit, Mich. (dienos už.)	8.00
J. Gustainis,	2.00	S. A. Pilackas,	6.00
K. Šamalionis,	1.00	A. ir P. Galvanauskai	5.00
J. Grigaitis,	2.00	V. Masiulunaitė,	1.00
J. Libenorekas,	1.00	H. Zalogienė, Sycamore, Ill.	10.00
K. Miknevičia,	1.00	M. Kazlauska, Worcester, Mass.	3.00
N. Vaičiulis,	2.00	M. Bačkauskaitė, Windsor, Conn.	3.00
T. Jankus,	1.00	Pr. Leponis, Detroit, Mich.	3.00
M. Valiušis,	3.00	K. Jokubaitis	3.00
V. Rainis,	5.00	A. J. Aponavičius, Rochester, N. Y. (dienos uždarbį)	6.00
J. Romanas, S. Boston, Mass.	8.35	O. Markunienė, Cicero, Ill.	3.00
J. Feravičius, Chicago	1.00	O. Vaičiūnaitė,	3.00
O. Černauskienė, Chicago, Ill.	5.00	A. Budrys, Chicago, Ill. (dienos uždarb.)	5.00
K. Varanavičienė, Chicago	3.00	C. Paulionis, Niagara University, N. Y.	3.00
Apastalystės Maldos Dr-ja, Kenosha, Wis.	10.00	A. Kunavičius, Clinton, Iowa (dien. už.)	5.00
E. Zelapugienė, Rockford, Ill.	3.00	K. Trakšelis, Riverdale, Ill.	5.00
P. Kliknienė, Rockford, Ill.	2.00	B. Šimkus, Chicago, Ill.	5.00
J. Šiaulinskas, Ladd, Ill.	3.00	J. Kamarauskas,	5.00
A. Grudackienė, New Britain, Conn.	3.00	L. Jusevičius,	6.00
A. Gribuckienė, Cleveland, Ohio.	5.00	J. Šiaulienė, Chicago, Ill.	5.00
U. Aukštakalnienė, Chicago, Ill.	3.00	O. Dudynienė, New Britain, Conn.	3.00
K. Gruzdis, Chicago, (dienos uždarb.)	5.00	R. Dikienė,	5.00
A. Gudavičienė, Stager, Ill.	5.00	J. Šukis, Chicago (dienos uždarbį)	5.00
S. Tunkelis, Chicago, Ill.	5.00	J. Giedraitis, Chicago	4.00
A. Lukas, Phila, Pa.	5.00	Vilkų šeimyna, Chicago, Ill.	10.00
K. Kiseličius, Melrose Park, Ill.	5.00	J. Valkevičienė, Waterbury, Conn.	5.00
M. Janušauskienė,	5.50		
M. Šimanskis,	8.00		
A. Brazinskienė, Maywood, Ill.	5.00		
M. Pestininkienė, Chicago	6.00		

Visiems Marijonų Kolegijos Remėjams ir Aukotojams Remėjų Centras taria nuoširdžiausią Ačiū.

Lietuvos Žinios

— Žydų frakcija, svarstant biudžetą Seimo komisijoje, reikalauja sau didesnių sumų žydiškoms mokykloms. Socialdemokratai reikalauja padidinti mokyklų ir kaikiuriems socialiams reikalams išlaidas nuo 3 milijonų iki 8 milijonų. O pinigų nėra.

— Prekybos ir Pramonės bankas likviduojamas. Likvidacijos reikalus aptars akeiminkų susirinkimas gruodžio m. 28 d.

Prof. Jablonskis, žymiausias lietuvių kalbos žinovas, dėl nesveikatos apleidžia profesoriaus vietą Lietuvos Universitete.

Čia nukirpk.

MARIJONŲ KOLEGIJOS REMĖJŲ CENTRUI.

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Prašau priimti mano vienos dienos uždarbį \$..... dol. — auką Marijonų Kolegijos naudai ir be to įrašyti mane į Kolegijos:

 FUNDA-TORIUS moka \$500.00	 GARBĖS NARYS moka \$100.00	 AMŽINAS NARYS moka \$50.00	 METINIS REMĖJAS moka \$3.00	 VIENKARTINIS REM. moka nemažiau \$1.00	Viso siunčiu \$..... dol. 1926 m. .... m. .... d.
--	---	---	--	---	--

Mano adresas, Vardas ir Pavardė .....

Gatvė, miestas, valstija .....

Taipgi prašau suteikti man žinių:

- Kiekias dvasines privilegijas gauna Marijonų Kolegijos Remėjai.
- Koku būdu padaryti testamentalį palikimą Mar. Kolegijos naudai.
- Kokiomis sąlygomis Marijonų Kongregacija priima Kolegijos naudai įdėlius-depozitus.
- Kaip galima tapti kunigu-vienuočiu, arba misijonieriumi.
- Ko reikalaujama iš norinčių įstoti į pasaulinius brolius Vienuolynan pas Marijonus.

Pastaba. Norintieji gauti atsakymą, ties klausimu stato (x) iškerpa lapelį ir atsiunčia Remėjų Centru, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

P274
ALp 227

— Einant sutvarkyti Lietuvos prekybos sutartį su Vokietija, ministerių kabinete ekonominės organizacijos turėjo pasitarimų su vyriausybe.

— Klaipėdos seimelis išreiškė direktorijai, p. Simonaičio vedamai, nepasitikėjimą. Vokiškas Seimelis nepakenčia, kad direktorija visgi siek tiek buvo lietuviška.

Klaipėdoje eina derybos su Seimelio par-

tijomis apie sudarymą naujos direktorijos. Manoma, kad prie susitarimo neprieis ir Seimelis busias paleistas.

— Kaune 7 lapkr. laisvais mitingais bolševikuojuantieji minėjo 9 metų bolševikų revoliucijos sukaktuves. Viename mitinge sumuštą žmogus, kuris pareikalavo prašalinti Lenino paveikslą.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo:

“Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė.” Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, neriškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

“DRAUGĄ”

“Draugo” kaina Lietuvon tik

\$6.00 metams.

“DRAUGAS”

2334 So. Oakley Ave.

CHICAGO, ILL.